

[PLENIĆ *vb pf a. impf*

Tekst nie oznacza é.

praet 3 sg m plenił. *♦ 3 pl m pers* plenili.

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

1. (Ob)rabować, wziąć (*a. brać*) łupy:

Zwrot: »plenić [z kogo] plon«; tedy [*Kanaan, król aradzki*] bitwę zwiodł z Izraelem/ y plenił zniego plon [*praedatus est*]. *BudBib Num 21/1 (Linde).*

2. Uprowadzić (*a. uprowadzać*) w niewolę [kogo]: wŹytcy ktorzy ie plenili [*captivos duxerunt*] trzymáli ie [synow Izraelowych]/ zbrániali lię wypuŹczáć iych. *BudBib Ier 50/33 (Linde).*

Synonimy: **1.** grabić, łupić, plundrować.

Formacje współrdzenne: poplenić, przeplenić się, splenić, uplenić, uplenić się, wyplenić, zaplenić; zaplonić się; przepleniać, upleniać.

Cf **[PLENIONY]**

KW